C.H. Tychsenius:
Ludovici P. Mela.
Lugd. 1806
T. B. M. 2
2.98

Athyras) (Ἄθυρα γεφυραὶ χυροφόρων τοῦ Πόντου Μελᾶ) Vatic. 3. Paris. 2. A. Gronov. Harn. Prag. Athitas; Voss. 3. athiras; Lips. Gud. Vindobon. Boccatius de fluminibus h.v. atiras; Venet. athicas; Cibin. athyrastum adpensa proxima voce. Edd. 1.2.9. Atiras; 3.4.5.11. et Tyras. Plerae quae aliae Atyras, pro quo postea praeeunte Reinoldo A. Gronov. in ed. 44. revocavit ex libris vetustis Athyras, quod inde servatum esset probant auctores Graeci multi. Atyras tamen resedit in Plinio 4, 18. s. 11.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀδόδ. Τ. Γ!
Μ. 2. 2. 104

Athyras) Commemoratur etiam a Plinio, ex quo Padyram eundem dictum fuisse discitur, et Ptolemaeo 3, 11, Stephanus h.v. vocat Ἀθύρας πόλιν inxta Byzantium, et in utroque habet consentientem Suidam s.v. Μεγαλίας.

Ἀθύρας πρὸς ἑσπέρας novit etiam Agathias lib. 5. pag. 110. Ven. et in Propontidem eum excurrere discit.

In scriptoribus Byzantinis occurrit praeterea urbs cognominis, veluti in Procopio de aedificiis 4, 8. auctore incerto in eorum collectione ven. vol. 9. p. 343.

Procopius c.l. κάλλιστον vocat cum ponte firmissimo et prope Selymbriam ponit.

Bidoris (ὀρθότερον — . Κοινότερον Βαδυρίας).

Bithynis) (Ἄλλως γεωγρ. χωρογράφων τοῦ Πομπωνίου Μελᾶ) Lips. bithunis. Cibin. Gud. Rehdiger. Prag. Vindob. bithinis; Vatic. 3. Bithynis. Edd. antiquissimae 1.5 Bithinis; 6.7.8.10. 12.13.14.15. 16.17.18. 19.20.21.22. 23.24.25. Vadianae, Olivarianae, Vinetus, Schottus Bathynis; Vossius cum reliquis Bithynis. Tzschucke.

C.H. Tzschucke: Pomponii Melae Lipsiae 1806 v. 2. p. 2. 247

Scribendum Selymbria, Perinthus, Bathynis, amnesque, qui interfluunt Erginus et Atyras; utique si Ptolemaeum [6, 11.] sequimur dicentem: Bathiniae, inquit, amnis ostia, Atyrae amnis ostia, oppidum Selymbria [in gr. Ἀδύρα et Σηλυμβρία] et Perinthus; quem ordinem fere servat et Plinius. [4.18.s.11]

Amnem vero Erginum, cuius mentionem facit Plinius, hunc intelligamne, qui a Ptolemaeo Argos appellatur, oppido cognominis et vicinus Atyrae, non statuo.

Nam et Bathynias Plinio Ptolemaeoque fluvius est, oppidum Pomponio Bathynis appellatum barbarus.

Legendum permutatis verbis: Perinthus, amnesque, qui interfluunt, Bathynis, Erginus et Atyras ex Ptolemaeo, qui tamen non Bathynis, sed Bathynias nominat. Pintianus.

Pintianus ut hoc loco medicinam adferret, verba transposuit; quod ego corrigendi genus omnium minime semper probari.

Veteres plerique libri legunt Bithynis, quod probum esse existimo. Bithynis is est, quem Appianus in Mithridaticis [c.1.] vocat Bithyam, atque Bebryces fluminis huius accolas, Bithynos senet appellasse ab hoc fluvio, postquam traiecissent in Asiam.

Bithynis porro et urbs et flumen dicitur, quemadmodum etiam illud, quod sequitur flumen Atyras. Nam et huic cognomine adiacet oppidum. Vossius. Schottus

Pintiano parnitis in ipso contextu. Urbs quidem huius nominis nusquam occurrit, neque tamen id gravem satis causam praebet, cur ab ordine

(quo vulgo)

librorum recedi debeat, cum et urbs et flumen hoc nomine esse potuerit, ut in aliis locis pluribus.

De primae syllabae scriptura pera non temere monuerunt viri docti ex Plinio et Ptolemaeo, ubi sic Bathynias etiam scribendum videatur. At Codices ~~cum~~ constanter por Bi primam syllabam esserunt, quam formam forte adiuvat narratio Appiani in Mithrid. c. 1. ubi tradit, Bebryces in Thracum Bithynorum regione ultra Byzantium iuxta Bithynam fluvium consedisse, et ob hoc in Bebryciam reversos Bithyniam eam adpellasse.

Ceterum Boccatius de moribus s.v. Propontis ita: Silimbria, perinto, bithinumque hostia argini et atyzae fluviorum. Pro amnesque Vindobon. amnesque. Edd. 6.7.8. amoosque; Rehdiger. omittit qui

Deinde est Bosphorus et Propontis: in Bosporo, Byzantium: in Propontide, Selymbria, Perinthos, Bithynis: amnesque, qui interfluunt Erginos et Athyras: tum Rheso regnata quondam pars Thraciae, et Bisanthe Samiorum, et ingens aliquando Cypsela.

Pomponii Melae: De Situ Orbis L. II. C. II

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ